

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

Eucharistická hodina

Duchovní společenství Arcibiskupství pražského

Členská knížka

Jméno příjmení

Datum přijetí

Eucharistická hodina

1. je duchovní společenství věřících založené arcibiskupem pražským a svěřené pod ochranu sv. Norberta. Členství vzniká zapsáním do matriky členů, která je vedena na Strahovském opatství premonstrátského řádu. Společenství nemá právní subjektivitu.
2. Společenství navazuje na historická sdružení a eucharistická bratrstva, která v některých farnostech existovala už v barokní době, dokonce i jako členské organizace světového Eucharistického arcibratrstva. Poprvé bylo ustavičné klanění zavedeno v r. 1226 Ludvíkem VIII. v Avignonu.
3. Členové společenství se snaží prožít půl hodiny s Pánem Ježíšem u svatostánku každý týden, minimálně však jednou za měsíc. Žádné konkrétní modlitby nejsou závazné. Členská knížka nabízí několik adoračních pobožností a jednotlivých modliteb, z nichž si může každý vybrat. Stejně tak může číst úryvky z Písma, zvláště z evangelií, a rozjímat o nich, nebo se modlit vlastními slovy, či jen mlčky prožívat Boží blízkost, hledět na Ježíše skrytého ve svátosti oltární a vědět, že on se dívá na nás.
4. Členové se snaží růst v osobním přátelství s Pánem Ježíšem. Těší se na důvěrné chvíle s ním v modlitbě, ale myslí na něj i přes den při své práci. Snaží se mu líbit celým svým životem. Protože eucharistie uchovávaná ve svatostánku je plodem nejsvětější oběti mše svaté, snaží se podle svých možností být na mši svaté častěji, než je povinné.
5. Aby jeho láska nebyla planým citem, snaží se sloužit Pánu Ježíši v potřebných se stejnou láskou, s jakou klečí u svatostánku. Když svatý Petr třikrát vyznal Pánu Ježíši: miluji tě, vždy ho Pán poslal pást své ovce. Chtěl po něm, aby svou lásku ukázal činy. Svátá Tereza z Kalkaty říkávala, že její řád je kontemplativní, protože po ranní chvíli s Ježíšem v modlitbě, celý den slouží Kristu v nemocných, které ošetřují. Členská služba Ježíši v potřebných začíná doma péčí o děti, nemocné či staré, může se rozvíjet v dobrovolnické službě Charity či farnosti, může to být i péče o kostel. Jde o to, aby, aby tato služba

byla opravdovým a vědomým projevem lásky k Ježíši. Členové se snaží aspoň o půl hodiny takové služby za týden.

6. Za každou půl hodinu adorace před svatostánkem (výstav není podmínkou) může získat plnomocné odpustky¹ pro sebe nebo pro duše v očistci, pokud je v milosti posvěcující, byl ten den u svatého přijímání, aspoň v té chvíli nemá zálibu v žádném hříchu, ani lehkém, a přidá jakoukoliv modlitbu na úmysl Svatého otce. Aspoň jednou měsíčně přistupuje ke svátosti smíření.
7. Nemocní, kteří nemohou do kostela, mohou plnit členskou povinnost adorace a získávat stejné milosti, pokud se snaží adorat aspoň na dálku, ze svého lůžka.
8. Společenství považuje za své hlavní; svátky Slavnost Těla a Krve Páně, adorační den prožívaný v každé farnosti jednou za rok a bdění s Pánem v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek po obřadech a u Božího hrobu na Velký pátek a Bílou sobotu.
9. Strahovským opatem pověřený správce Sdružení slouží na první čtvrtek každého měsíce mši svatou za živé a zemřelé členy. Také členové se modlí za sebe navzájem i za zemřelé členy.
10. Je-li ve farnosti více členů, snaží se o společné klanění, nebo si rozdělují služby tak, aby mohl být kostel častěji otevřený pro další věřící. V takovém případě si mohou zvolit vedoucí/ho své skupiny. Volbu opakují každý rok.
11. Noví členové se hlásí prostřednictvím svého faráře na Strahovské opatství, odkud obdrží zase prostřednictvím svého faráře členskou knížku a každý rok novou adorační brožurku. Prosím správce farností, aby na stejnou adresu hlásili úmrtí členů Eucharistické hodiny.

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

V Praze, v den Slavnosti Krista Krále 2022

---

¹ Odpustky nejsou odpuštěním hříchů, ale časných trestů za ně a pomáhají k očištění od zhoubného lpění na tvorech vyvolaného hříchem. Jde o snahu úplně svléknout „starého člověka“ a obléknout „nového člověka“ (Srov. Ef 4,24) prostřednictvím skutků milosrdenství a lásky, ale i modlitbou a různými kajícími úkony. (srov. KKC 1472-1473) Ve starých modlitebních knihách se uváděl u některých modliteb počet dnů (např. 300 dní odpustků). Nejde o dny v očistci, protože na věčnosti se nepočítají dny, ale o jakousi náhradu za kdysi udělované veřejné pokání. V pomůcce pro zpovědníky od sv. Metoděje čteme např.: Kdo se opil tak, až blil, bude se postit o chlebě a vodě sedm dní. Kdo zavraždil, bude konat pokání 7 let, z toho 2 roky o chlebě a vodě. Tyto posty se později nahrazovaly modlitbami.